

Pasen na een goede week?

Vorige keer schreef ik: “De wereld lijkt veranderd”.

Op dit moment wordt met “Het moet anders!” druk op de ketel gezet. Wat en vooral hoe is iets minder duidelijk.

Ik begrijp wel dat het een antwoord is op de voorstellen voor verandering en een afkeuring van de manier van regeren van de laatste decennia.

Ik ben er in gedachten veel mee bezig geweest. Of we zo vooruitkomen en wel op de goede weg raken zal de tijd moeten uitwijzen. Ik kan wel twee kanttekeningen plaatsen die van belang zijn, denk ik.

- *Er wordt niet of slecht geluisterd....??*

Dat klopt waarschijnlijk wel ondanks een overdaad aan communicatie.

In onze maatschappij is communicatie zo’n beetje het belangrijkste wat er is en we zijn het er snel over eens dat luisteren daarbij belangrijk is.

Immers: je moet beginnen met luisteren want anders ben je voor je het weet bezig met jezelf, je eigen boodschap, oplossing of doel.

Maar we weten ook dat de communicatieplatforms erg ingesteld zijn op zelfpresentatie en het krijgen van grote aantallen volgers. Hoeveel communicatie is er niet gericht op omzetting (reclame), draagvlak vergroting (voorlichting), of verkiezingswinst en bijna altijd via slimme strategieën, ‘halve waarheden’ of zelfs nepnieuws....eigenlijk allemaal vormen van manipulatie. Communicatie wordt vooral ingezet voor een – liefst snel – resultaat, dat al is bepaald voor de klant, de kiezer, boer of burger. Het is voor mij echt de vraag of wij met zijn allen nog wel beschikken over een luisterhouding. Misschien zijn we ook wel bang te moeten zeggen dat we het niet weten of nog geen antwoord hebben.

- *Macht en eigenbelang zijn erg sterke drijfveren bij ons doen en laten...*

Dit is van alle tijden maar misschien zijn we er door de gestegen welvaart wel erg aan verslaafd geraakt... Zonder dat we het ons voldoende bewust zijn bepalen bezit en invloed in belangrijke mate ons waarden- en keuzepatroon. Solidariteit, zorgzaamheid, verdraagzaamheid worden door ons ‘afgewogen’.

Dat hoeft in wezen niet fout te zijn maar door te ‘rationaliseren’ ontstaan, zoals gebleken wel vertragingen, voorwaarden en regelgeving en verdwijnen doel en noodzaak bijna naar achter de horizon als gevolg van de ‘economische vervuiling’. Natuurlijk verschillen we van persoon tot persoon maar feit is dat overal ter wereld sprake is van enorme scheefgroei en dat we meesters zijn in het ‘verkopen’ van de verschillen, ook aan onszelf.

Of deze bespiegelingen onze crisissen helemaal verklaren weet ik niet. We zijn wel allemaal onderdeel van deze cultuur. En of de journalistiek voldoende tegenwicht biedt, waag ik ook te betwijfelen. Onze blik is erg gericht op misstanden en het aanwijzen van schuldigen

Hoe anders is het verhaal van de man die zei: ‘ik denk niet aan mezelf. Ik denk alleen aan anderen. Als iedereen dat doet wordt er veel aan mij gedacht. Als iedereen aan zichzelf denkt, blijft mijn probleem, alleen mijn probleem.’ Hoe simpel kan het zijn?

We praten veel, over onszelf en over de problemen vooral die waarbij ons belang in het geding is. Maar we luisteren te weinig. Ook ‘luisteren’ we waarschijnlijk te weinig naar onszelf. We hebben te weinig oog voor onze eigen rol en ons eigen handelen en we raken ook verzeild in posities waarin we ons geweten of onze verantwoordelijkheid een beetje moeten oprekken of uitschakelen.

De vastentijd is binnenkort voorbij, over een week zitten we in de Goede of Stille week. Er is wel nog even tijd om voor Pasen stil te staan en tussen alle communicatielawaai door te 'luisteren'. Misschien is het zelfs beter om "het geluid uit te zetten" en gelegenheden te zoeken waar "de binnenkant of de achterkant gehoord kunnen worden".

Op de TV waren er ook programma's zoals "De Nieuwe zijderoute" waarin vooral geluisterd werd.

Ik wens u oprecht een goede week toe voor een feestelijk Pasen.

Met Pasen willen we immers bevrijd zijn van onnodige ballast om met onbevangenheid en moed de draad van nieuw leven weer te kunnen oppakken.

JvdB